Р Е Ш Е Н И Е
№ 3721

гр. София, 04.06.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 29 състав,** в публично заседание на 04.12.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **3538** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Г. П. К. против уведомително писмо изх. № 02-100-6500/45/18.02.2013г., издадено от изпълнителния директор на Държавен фонд «Земеделие» - Разплащателна агенция (ДФЗ – РА). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от оспорването и срещу акт, подлежащ на оспорване. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Жалбоподателят е подал за кампания 2011 г. заявление за единно плащане на площ У. 10/080411/33985, като е кандидатствал по Схемата за единно плащане на площ /СЕПП/ и по схемата Плащания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони (НР1). В текста на заявлението е инкорпорирана декларация на кандидата, че е запознат с условията на схемите и мерките и приема правилата им.

С оспорения в настоящото съдебно производство акт е отказано изцяло подпомагане по двете схеми, като не са наложени санкции за бъдещ период. В УП няма конкретни посочени фактически и правни основания за отказа. От таблиците в УП се установява, че е приета за недопустима площ в размер 2,76 за всяка от схемите,

представляваща 28,02 % наддеклариране по правилата на чл.58 от Регламент (ЕО) 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модулация и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор (Регламент 1122).

В производството пред съда са приети две заключения - единично и от тричленен състав, които настоящият състав възприема като обективни, компетентни и безпротиворечиви помежду си, извън изложените в тях правни становища, както и констатациите на вещото лице В. Б., направени въз основа на огледа на място, тъй като намира същите ирелевантни за спора. Тези констатации са направени на 15.09.2013г., докато релевантните факти по делото са до края на стопанската 2011г.

Установява се от тези заключения, че заснемането на процесните парцели е извършено през м. юли 2011г. със самолет; според визуалната преценка спадат към категорията слабопродуктивните пасища, за които се разрешава максималният брой дървета и/ или храсти на хектар да е 75 броя, а 20% от площта да е заета от мозаечно разположени сгради, съоръжения, скали, скални участъци, ерозирали или оголени терени. Направени са две проверки по директни плащания, отразяващи недопустимата земя към момента на подаване на заявлението на 04.04.2011г. и към 27.5.2011 г. от ОС на ДФЗ [населено място], при които няма открити несъответствия. Не е извършвана проверка на място. Извършена е проверка по СИЗП в МЗХ. Жалбоподателката е подала възражение за 4 парцела /67619-88-1-1; 67619-87-3-4; 67619-78-1 -2 и 67619-79/, като само към първия парцел са добавени 124 кв. м. В таблица към първото заключение вещото лице е посочило допустимите и недопустими площи от заявените парцели, определени от ДФЗ-РА.

Установява се от второто заключение и следното. За парцел/БЗС 67619-52-5-3, „Затревени площи /мери и пасища/“, със заявена площ 4.16 ха. - недопустимата площ е 0.20 ха, представлява част от парцела по северната и по източната граница, попадаща извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние" и представлява висока тревна растителност с храсти. За парцел/ БЗС 67619-52-6-1, „Естествени ливади /за косене и/ или за паша на животните/“, със заявена площ 1.81 ха. – недопустимата площ е 0.12 ха и представлява част от парцела по северната и по западната граница попадаща извън специализирания слой „Площи в добро земеделско състояние" и представлява висока тревна растителност с храсти. Аналогични са констатациите за парцели/ БЗС 67619-78-1-2, 67619-87-3-4, БЗС 67619-88-1-1 и 67619-93-1-2. За парцел/ БЗС 67619-78-2-1 недопустимата площ е 0.03 ха и представлява полски път и висока тревна растителност. За парцел/ БЗС 67619-79-1-1 недопустимата площ е 0.15 ха, като около 90% от площта на парцела е с компактно разположени храсти с висока тревна растителност; няма следа от човешка намеса или паша от животни. За парцели/ БЗС 67619-73-1-1 и 67619-183-2-1 цялата заявена площ е допустима за подпомагане по СЕПП и НР1. Изчислението/технически/ на допустимата и недопустимата площ на всеки парцел/БЗС е извършено от държавния експерт на МЗХ О. К. по преценка на вещите лица З. Г. и Г. Л..

При така установените обстоятелства съдът в настоящия състав приема, че жалбата е неоснователна. Макар ответникът да носи задължение съобразно чл.170, ал.1 АПК да

установи съществуването на фактическите обстоятелства, посочени в оспорения акт, в тежест на бенефициента на свой ред е да установи пред административния орган (а съответно – и пред съда в случай на отказано подпомагане), че е изпълнил изискванията, при които правото на подпомагане възниква. При това, кандидатът следва да вземе предвид и обективира изрично изявление в искането си за подпомагане, че са му известни правилата и условията и ги приема; в частност, тези правила включват и реда и начините, по които РА събира информацията, необходима за преценката, подлежат ли площите на подпомагане, както и начините за извършване на проверки.

Процесното УП обективира отказ за плащане (частично) по направеното с общото заявление по образец искане. Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПСП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за изплащане на субсидията или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективиране на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/ или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането й, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективира административния акт, постановяван по съответното заявление.

Със заповед № РД-09-1166/20.12.2006г. на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „Земеделие“ (ДФЗ) е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (О. на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните, публикувана в Неофициалния раздел на ДВ бр. 108/19.12.2008 г.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (И.). Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31) и нормите на общностното право, И. е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове УП, с които се признават и изчисляват сумите по заявените от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложени в нормативната уредба. Жалбоподателят е земеделски стопанин по смисъла на §1, т. 23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП.

ДФЗ е акредитиран за единствена РА за Република България за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз /чл.11а от Закона за подпомагане на земеделските производители/. Разплащателна агенция, съгласно §1, т.13 от ДР на ЗПЗП, е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти, по правилата на законодателството на Европейския съюз. Акредитацията, според § 1, т. 15 от ДР на ЗПЗП, е "процедура по признаване на статут на Разплащателна агенция от национален компетентен орган въз основа на оценка на

възможностите за администриране и осчетоводяване на средствата от Европейските земеделски фондове съгласно законодателството на Европейския съюз", и в случая е осъществена с цитираните по-горе заповеди. За изпълнение на своите функции разплащателната агенция следва да поддържа и използва Интегрираната система за администриране и контрол /И./, на основание чл. 30 и сл. от ЗПЗП. И. от своя страна е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по съответната мярка/ схема или се намаляват или отказва изплащането им поради различни причини, заложени в нормативната уредба на схемите за подпомагане /късно деклариране, грешки, застъпване на заявки, неспазване на изискванията за добро земеделско и екологично състояние или наддеклариране на допустими за подпомагане площи/. В случая проверката на фактическите констатации, извършена от вещото лице, не откри несъответствия с данните, налични и анализирани от автоматизираната система. Съгласно чл.58, ал.1 и ал.2 от Регламент 1122, когато процентът наддекларирана площ е над 20 %, но по-малко от 50 %, както в случая, помощта се изплаща със съответно намаление.

Предвид изложеното и като провери законосъобразността на акта по реда на чл.168 АПК съдът в настоящия състав намира, че УП е издадено от компетентен орган и в установената писмена форма, без допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила; поради това, УП е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК разноските остават за жалбоподателя така, както са направени, и следва да бъде уважено и своевременно направеното от страна на ответника искане за възстановяване на разноските, в т. ч. юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. съобразно чл.7, ал.1, т.4 във вр. с чл.8 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в приложимата й предходна редакция. Установява се по делото общ размер на внесените от ответника суми, изплатени на вещите лица: 350 лв., или общо разноски за ДФЗ: 500 (петстотин) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. П. К., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 02-100-6500/45/18.02.2013г. изпълнителния директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция

ОСЪЖДА Г. П. К., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие” сумата 500 лв. (петстотин и пет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: